

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

Copyright © 2008 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Director, Missions, Evangelism, and Ministry Team: Wayne Shuffield
Director, Bible Study/Discipleship Center: Dennis Parrott

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 4, 5, 6
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 4, 5, 6
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 7, 8, 9, 10
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 7, 8, 9, 10
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 11, 12, 13
Houphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 11, 12, 13
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM

Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 1
ຄວາມເຊື່ອຂອງດານີເອນແລະເພື່ອນໆ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດານີເອນ ບົດທີ 1

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ດານີເອນ ບົດທີ 1

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດານີເອນແລະເພື່ອນຂອງເພິ່ນຕັ້ງໃຈຈະສະແດງຄວາມເຊື່ອ ແທນທີ່ຈະຮັບເອົາສິນຈ້າງຈາກອຳນາດຂອງກຸງບາບີໂລນ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະກະທຳຢ່າງໃດ ເພື່ອຈະເຮັດແບບ ບົວບໍ່ໃຫ້ຊ້ານ້ຳບໍ່ໃຫ້ຊຸ່ນ.

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ຮູ້ວ່າ ພວກເຮົາພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະປັບຕົວເຂົ້າກັບສະພາບການຮອບຕົວເຮົາແລະສະແດງວ່າເຮົາມີຫລັກໝັ້ນໃນພຣະເຈົ້າພຽງພໍ.

ແຜນສຳລັບການສິດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່າວຕ້ອນຮັບນັກຮຽນໃຫ້ເຂົ້າມາໃນຫ້ອງແລ້ວຖາມໃນແບບສົນທະນາວ່າ ທ່ານເຄີຍຖືກຄົນບັງຄັບໃຫ້ເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ຢາກເຮັດບໍ່? ຕົວຢ່າງ: ທ່ານຢາກອົດອາຫານ, ຊ້າພັດມີຄົນມາບັງຄັບໃຫ້ທ່ານກິນ, ຂົນໃຈບໍ່ໄດ້ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດຕາມ.
2. ບອກນັກຮຽນວ່າ ມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນເຮືອງດານີເອນແລະເພື່ອນໆ ຈະໄດ້ພົບພໍ້ກັບບັນຫາ. ພວກເຮົາຈະມີຜູ້ບັງຄັບໃຫ້ເຂົາເຮັດ

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

3. ຂຽນລົງໃນກະດານຕາມຂັ້ນຕອນຂອງເຈ້ຍບົດຮຽນ:
 - (1) ຊັບສົມບັດຂອງອິສຣາເອນຖືກກວາດຕ້ອນໄປສູ່ບາບີໂລນ (ດານີເອນ 1:1-5)
 - (2) ຄຸນລັກສະນະຂອງດານີເອນ (ດານີເອນ 1:6-10)
 - (3) ຄຳຂໍຮ້ອງຂອງດານີເອນ (ດານີເອນ 1:11-14)
 - (4) ຜົນຕາມມາ (ດານີເອນ 1:15-21).

4. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານດານີເອນ 1:1-5 ໃຫ້ຄົນທີ່ສັມກໃຈ. ຄຽຈະຕ້ອງອະທິບາຍເຣື່ອງຂອງກະສັດເນບູກັດເນັດຊາ ເຖິງການເລືອກເຟັ້ນເອົາຄົນໜຸ່ມໄປຊຸບລ້ຽງ ແລະລ້ຽງເກືອອາຫານຢ່າງໃດ. ແລະການກວາດຕ້ອນເອົາຊັບສົມບັດໄປນຳດ້ວຍ.

ຖາມ:

- ເນບູກັດເນັດຊາມີຈຸດປະສົງຫຍັງແດ່ ໃນການຂຍາຍອິດທິພົນໃນເຂດນັ້ນ? ແມ່ນຊົນຊາດໃດໄດ້ຮັບຄວາມເສັຍຫາຍ?
- ມີຜົນສະທ້ອນຫຍັງແດ່ຕໍ່ອິສຣາເອນ?
- ດານີເອນແລະເພື່ອນໆ ໄດ້ຮັບຜົນສະທ້ອນຫຍັງແດ່?

:

5. ອ່ານດານີເອນ 1:6-10 ອ່ານດັງໆ. ເປັນຈຸດສຳຄັນເພາະດານີເອນແລະເພື່ອນຂອງລາວຮ່ວມໃຈກັນ ຕັດສິນໃຈຖວາຍກຽດດ້ວຍການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ. ຄຽຈະອະທິບາຍເຖິງການກິນອາຫານ ແລະການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ທີ່ໃດ ພຣະເຈົ້າຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ຫລັງຈາກນັ້ນຄຽຈະຖາມວ່າ: ພຣະເຈົ້າມີສ່ວນຮ່ວມກັບດານີເອນຢ່າງໃດ? ໃນຊີວິດຂອງຊາວອິສຣາເອນເດ? ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃນທຸກວັນນີ້ເດ? ພວກເຮົາຈະສແວງຫາການຊົງນຳຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດໃນໂລກນີ້?

6. ອ່ານດານີເອນ 1:11-14. ຄຽອະທິບາຍ. ດານີເອນໄດ້ຜ່ານການທົດສອບ ໃນການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ, ໃນດ້ານສຸຂພາບ, ແລະກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໜ້າຄົວກິນ ເຫັນເຖິງການນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ອ່ານດານີເອນ 1:15-21. ຈົ່ງອະທິບາຍວ່າ ຫລັງຈາກນັ້ນດານີເອນຍັງມີຮູບຮ່າງດີກວ່າທຸກຄົນ ແລະຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດກໍດີກວ່າທຸກຄົນ. ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ທຳໃຫ້ດານີເອນຕ້ອງໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າ. ຖ້າພວກເຮົາຫາກຕິດຕາມພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພຣະອົງຈະມີສ່ວນຮ່ວມກັບພວກເຮົາ. ກະສັດເນບູກັດ ເນັດຊາເຫັນວ່າ 4 ຄົນນີ້ ມີຄວາມສລາດເໝືອກວ່າຊາວໜຸ່ມອື່ນໆເຖິງສິບເທົ່າ. (ດານີເອນ 1:20) ດານີເອນໃຊ້ວິທີແບບບົວບໍ່ໃຫ້ຊ້ານ້ຳບໍ່ໃຫ້ຊຸ່ນ, ບໍ່ໃຫ້ຜິດໃຈຜູ້ໃດ ແລະກໍຢູ່ໄດ້ຕລອດໄປ.

8. ຖາມຄຳຖາມຢູ່ໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ. ແລ້ວກໍໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນຕອບ. ໃຫ້ຄຽພຍາຍາມນຳພານັກຮຽນລົງໄປຫາບ່ອນສລຸບ

9. ອະທິຖານ ຕຽມຕົວທີ່ຈະຮ່ວມນະມັສການພຣະເຈົ້າ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 2

ແຊມຊັນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພວກຜູ້ປົກຄອງ 16:4-30

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ພວກຜູ້ປົກຄອງ ບົດທີ 13 ຫາ ບົດທີ 16

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ແມ່ນວ່າພຣະເຈົ້າຈະອວຍພຣະພອນແຊມຊັນຫລາຍປານໃດ, ລາວກໍຍັງທຳລາຍເທື່ອແຮງຂອງຕົນເອງ ດ້ວຍການເຂົ້າໃຈຜິດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ເວລາມີຊີວິດຢູ່ມະນຸດຈະເຂົ້າໃຈບໍ່ວ່າ ມີຜິດເທື່ອແຮງຈະຕ້ອງໝົດໄປ?.

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈ ເຖິງເລື່ອງລາວຂອງແຊມຊັນ ແລະຈະໄດ້ສອນໃຫ້ຮູ້ວ່າ ການຕັດສິນໃຈຜິດຈະມີຜົນຕາມມາຢ່າງໃດ.

ແຜນສຳລັບການສິດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່າວຕ້ອນຮັບນັກຮຽນ. ມື້ນີ້ ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສາເລື່ອງຂອງຊາຍຄົນນຶ່ງຊຶ່ງຕັ້ງແຕ່ເກີດບໍ່ເຄີຍຕັດຜົມຈັກເທື່ອ. ນັກຮຽນອາດຈະເຄີຍໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້ມາແລ້ວ ຄົນນັ້ນຊື່ວ່າ ແຊມຊັນ. ລາວໄດ້ຕົກຫລຸມຮັກ ນາງເດລີລາ ຄົນພິລິບປິນ. ພວກຜູ້ປົກຄອງ ບົດ 14-15

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

2. ຂຽນຫົວຂໍ້ບົດຮຽນລົງໃນກະດານ:
 - ກ. ເດລີລາລໍ່ເອົາຄວາມລັບຈາກແຊມຊັນ
 - ຂ. ແຊມຊັນຜ່າຍແພ້ຕໍ່ສັດຕູ
 - ຄ. ການແກ້ແຄ້ນຂອງແຊມຊັນ
3. ໃຫ້ຄູເວົ້າຄືນ ເລື່ອງຂອງແຊມຊັນ ຈົນມາເຖິງ ນາງເດລີລາ ໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກິນກັບແຊມຊັນ..

ແລະຈຶ່ງອະທິບາຍວ່າ ນາຊີຄືຫຍັງ? ພຣະທັມຈິດບັນຊີ 16:17-19.

ເມື່ອເດລີລາເຫັນວ່າ ຕົນເອງເອົາຊະນະແຊມຊັນໄດ້ແລ້ວ ຈຶ່ງປະຕິບັດຕາມແຜນການຂອງຫົວໜ້າ ຟິລິສຕິນທັນທີ.

- ທົດລອງທີ 1. ພວກຜູ້ປົກຄອງ 16:4-9
- ທົດລອງທີ 2 ພວກຜູ້ປົກຄອງ 16:10-12
- ທົດລອງທີ 3 ພວກຜູ້ປົກຄອງ 16:13-14

ແຕ່ວ່າ ເດລີລາກໍພາດທັງສາມເທື່ອ.

4. ອ່ານ ພວກຜູ້ປົກຄອງ 16:4-10 ມີຈັກຄົນທີ່ຮ່ວມໃນພຣະທັມຕອນນີ້. (ຟິລິສຕິນ, ແຊມຊັນ ແລະ ເດລີລາ) ເປັນຫຍັງແຊມຊັນຈຶ່ງຫລົງໄຫລເດລີລາຫລາຍແທ້?
5. ອ່ານ ພວກຜູ້ປົກຄອງ 16:11-12 ແຊມຊັນພະຍາຍາມປົດບັງຄວາມລັບຂອງຕົນເອງຈາກເດລີລາ. ເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງປົດລັບແທ້? ບາງຄັ້ງເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງປົດບັງຄວາມລັບ ຈາກຄົນທີ່ເຮົາຮັກ?
6. ອ່ານ ພວກຜູ້ປົກຄອງ 16:13-14. ແລ້ວຄຣູຈະວາງຄໍາຖາມ: ແຊມຊັນມີຈຸດປະສົງຈະລັບຫລິ້ນເດລີລາ ແລ້ວກໍຈາກໄປຫລື? ຫລືວ່າຈະເອົາເປັນພັລຍາ? ການ ຕັດສິນໃຈຜິດພາດຂອງແຊມຊັນນີ້ຈະລົງເອີຍຢ່າງໃດ?
7. ອ່ານ ພວກຜູ້ປົກຄອງ 16:15-17 ຖາມ: ເປັນຫຍັງແຊມຊັນຈຶ່ງບອກຄວາມຈິງໃຫ້ແກ່ເດລີລາ? ຍ້ອນຮັກ?, ຍ້ອນລໍາຄານ?,
8. ອ່ານ ພວກຜູ້ປົກຄອງ 16:18-22
 - ເປັນຫຍັງແຊມຊັນຈຶ່ງເຊື່ອເດລີລາ ທັງໆທີ່ເດລີລາຫລອກລັ້ຖຽງສາມຄັ້ງຜ່ານມາແລ້ວ? ແຊມຊັນເຊື່ອຄໍາເວົ້າຂອງເດລີລາຢູ່ບ່ອນໃດ?
 - ການຕັດສິນໃຈຂອງແຊມຊັນຜິດພາດບໍ່?
 - ພວກເຮົາຈະຫລີກລຽງການຜິດຢ່າງນີ້ຄືແນວໃດ?

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

9. ຄຣູຈະສລຸບບົດຮຽນ ດ້ວຍພຣະທັມພວກຜູ້ປົກຄອງ 16:23-31. ຟັງດີໆ ແຊມຊັນອະທິຖານຂໍການແກ້ແຄ້ນ ພຣະເຈົ້າຕອບບໍ່? ເຫດຜົນ.....ສິນທະນາ..... ທ່ານເຄີຍອະທິຖານພຽງເທື່ອດຽວແລ້ວກໍແລ້ວໄປບໍ່? ພວກເຮົາຄວນຈະເບິ່ງທ່າທີ ແລະເບິ່ງໃນຮູບການໃຫ້ຄັກກຽກອນຈະຕັດສິນໃຈຂາຍຄວາມລັບ

10 ນຳພານັກຮຽນຕອບຄຳຖາມໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ ແລະນຳພາໃນການສົນທະນາດ້ວຍ. ໃຫ້ນັກຮຽນຖາມ ຂໍ້ຂ້ອງໃຈ

11 ອະທິຖານໃນການຊົງນຳ ເພື່ອການນະມັສການ ການອະທິຖານຄວນຈະໃຫ້ມີຄຳວ່າ ຂໍໃຫ້ເປີດຕາ ຕາພວກຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນແຜນການຂອງສັດຕູ ຊ່ວຍພວກຂ້ານ້ອຍໃຫ້ຫລີກຈາກບັນຫາ ຢ່າງນີ້ ອາແມນ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 3

ໂຢເຊບ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ປະຖົມມະການ 37:2-14; 18-28; 39:1-12

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ປະຖົມມະການ ບົດທີ 37 ແລະ 39

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢເຊບຈະເຮັດຂຶ້ນຈາກຄວາມໝູ່ມ້ອຍຈົນເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ໃຫຍ່ ຊຶ່ງມີຫລັກພື້ນໃນຄວາມເຊື່ອພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຈະເຮັດຢ່າງໃດ ການຈະເຮັດເຕີບໂຕຂອງຄົນໜຶ່ງຈຶ່ງຈະຍືນຍົດຢູ່ໄດ້ດ້ວຍຄວາມເປັນໂຕຂອງຕົວເອງ

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ໂຢເຊບໄດ້ປະເຊີນກັບການທ້າທາຍໃນຊີວິດ ແລະລາວຈະຍືນຍົດຕໍ່ສູ້ຢ່າງໃດ?

ແຜນສຳລັບການສົດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເວົ້າເຮືອງໂຢເຊບແບບຫຍິບ ໃຫ້ແນວຄິດໄດ້ຄິດເຖິງຄວາມເປັນມາຂອງປັດສາດ. ອີງຕາມເຈ້ຍບົດຮຽນ.
2. ຖາມ: ຊີວິດຂອງໂຢເຊບປ່ຽນແປງໃດ? ກະຈົກບໍ່ເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍປ່ຽນແປງ ແຕ່ວ່າປະສົບການເຮັດໃຫ້ຊີວິດປ່ຽນແປງ ແມ່ນບໍ່? ເບິ່ງຄືນຊີວິດຂອງແຕ່ລະຄົນ ເວລາອາຍຸສິບເຈັດປີ ທ່ານເຮັດຫຍັງແດ່?
3. ເອົາອາຍຸ 17 ປີຂອງພວກເຮົາໄວ້ທີ່ນີ້ກ່ອນ ພວກເຮົາມາເບິ່ງຊີວິດຂອງເດັກໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງທີ່ມີຊື່ວ່າ ໂຢເຊບ ອາຍຸ 17 ປີ ເຂົາເຕີບໂຕຂຶ້ນແລະປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງເຂົາຢ່າງໃດ?

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

4. ລຳດັບບົດຮຽນລົງໃນກະດານ ແລະ ບອກໃຫ້ນັກຮຽນຕິດຕາມໄປນຳ
 - ພຽງແຕ່ຜົນເກົ່ານັ້ນ (ປະຖົມມະການ 37:2-14)
 - ຈົ່ງໄວ້ຊີວິດຄົນຊ່າງຜົນ (ປະຖົມມະການ 37:18-28)
 - ນັກຜົນທີ່ດີເລີດ (ປະຖົມມະການ 39:1-12)
5. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງຫລືສອງຄົນອ່ານ ປະຖົມມະການ 37:2-14) ແລ້ວຄຽກຈະຮວບຮວມໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ເພາະເຮືອງໃນພຣະຄັມພິອາດຈະຍາວໄປແດ່. ພໍຮັກໂຢເຊບຫລາຍ ແລະໝູນຫລັງໂຢເຊບຕລອດເວລາ.

ພວກເຮົາຈະເຫັນໄດ້ວ່າໂຢເຊບເປັນຜູ້ຜັນ ແລະແກ້ຄວາມຜົນໃຫ້ພໍ່ແລະອ້າຍໜຸ່ມ (ແກ້ຄວາມຜົນ ບໍ່ແມ່ນແປຄວາມຜົນ) ຖາມ:

- ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ໝູນຫລັງທ່ານ ເພື່ອທ່ານຈະເດີນໃຫ້ຖືກທາງໃນເວລາຍັງໜຸ່ມ?
 - ທຸກວັນນີ້ ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ໝູນຫລັງທ່ານ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ເດີນໃຫ້ຖືກທາງ?
6. ໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ ປະຖົມມະການ 37:18-28 ໃຫ້ອ່ານດັງໆ. ຄຽກຈະອະທິບາຍກ່ຽວກັບຮູບເບັນທີ່ຢາກຊ່ວຍເຫລືອອ້າຍໃນຮູບການທີ່ອ້າຍບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ. ເຮົາຄວນຂອບໃຈແກ່ຄົນທີ່ເຮັດຢ່າງນັ້ນກັບພວກເຮົາ. ເຂົາອ້ອນວອນອະທິຖານຢູ່ເບື້ອງຫລັງເຮົາຕລອດເວລາ.
 7. ພວກເຮົາກໍເຊັ່ນດຽວກັນ ຄວນຈະຫາທາງຊ່ວຍແກ້ໄຂເພື່ອນພີ່ນ້ອງເຊັ່ນກັນ. ພວກເຮົາຄວນຈະຊອກຫາທຸກໆວິທີທາງ ເພື່ອຈະຊ່ວຍຊາວໜຸ່ມໃຫ້ບັນລຸຈຸດມັງໝາຍຂອງພວກເຮົາ. ໃນໂບດຂອງພວກເຮົາມີຊາວໜຸ່ມບໍ່ ພວກເຮົາມີແຜນການໄວ້ແລ້ວບໍ່? ສິນທະນາກັບທ້ອງຮຽນວ່າ ໃນສັງຄົມຂອງລາວເຮົາເດີມີຢູ່ບໍ່? ຈະເຮັດຢ່າງໃດ?
 8. ໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ ປະຖົມມະການ 39:1-12 ໂຢເຊບພັກການທົດລອງແບບໃໝ່ ເວລາເຂົ້າມາຢູ່ໃນປະເທດອີຍິບ. ຍິ່ງເຕີບໂຕຂຶ້ນຍິ່ງພົບບັນຫາໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ໂຢເຊບແມ່ນຕົວຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຄວນເບິ່ງພວກເຮົາອາດຈະພົບເຊັ່ນນີ້ເໝືອນກັນ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຂັ້ມແຂງເອົາໃຈ, ຢ່າໄດ້ອ່ອນແອ.

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

9. ເມື່ອພວກເຮົາຫາກຫັນມາເບິ່ງຄວາມເຕີບໃຫຍ່ຂອງອົງພຣະຄຣິດ ແຕ່ລະຂັ້ນຕອນພຣະອົງຊົງຜ່ານການທົດລອງ ແລະໃນທີ່ສຸດພຣະອົງກໍຕ້ອງຖືກການທົດລອງຢ່າງສູງບຂາດ ຄືການເຂົ້າສູ່ຫລັກປະຫານ ຍ້ອນຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະບິດາ ພຣະອົງກໍຜ່ານພື້ນໄປ. ນີ້ຄືການຈະເຣີນເຕີບໂຕຂອງພວກເຮົາ.
10. ຈົ່ງຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງເຕີບໂຕຂຶ້ນ ບັນຫາກໍມີຢູ່ວ່າຈະຈະເຣີນເຕີບໂຕໃນທາງໃດ?

ໂຢເຊບຄົງຖືກສິດສອນມາຈາກພໍ່ ໃນການນັບຖື ແລະເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າມາແລ້ວ. ລາວຈຶ່ງເຕີບໂຕ
ຂຶ້ນໂດຍມີຫລັກໝັ້ນແລະເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ.

11. ປົດດ້ວຍການອະທິຖານ ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ ໃນການຊົງນໍາພາໃຫ້ພວກເຮົາຈະເຣີນຂຶ້ນ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 4
ນາງເຮເບກາ: ພົບຄວາມຮັກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ປະຖົມມະການ 24:34-67
ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ປະຖົມມະການ 24
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ການນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າໃນການແຕ່ງງານໃນເວລານັ້ນ, ເຮເບກາແຕ່ງງານກັບອີຊາກຜູ້ມີຄວາມຮັກຕໍ່ນາງ
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ວິທີໃດເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້ານຳພາໃຫ້ແຕ່ງງານກັບຄົນໃດຄົນນຶ່ງ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າວິທີນາງເຮເບກາແຕ່ງງານກັບອີຊາກ ແລະພວກເຮົາຈະເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນທຸກວັນນີ້.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພຣະຄຳພີທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມສ້າງຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ການເປັນຜູ້ໃຫຍ່ນີ້ເຮັດໃຫ້ມີໂອກາດຫລາຍຢ່າງເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດ. ຕົວຢ່າງຢາກມີເສດຖະກິດດີ ມີຄວາມຮູ້ສຶກຢາກເພິ່ງຕົນເອງ ແລະຢາກມີຄວາມຮັກ. ຄຳຖາມອັນນຶ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຍົກຂຶ້ນມາຖາມເມື່ອພົບກັບອະນາຄົດລຳບາກ, ຕົວເອງຢາກສ້າງຄອບຄົວຫລືບໍ່ ຄຳຕອບຕໍ່ຄຳຖາມນັ້ນກຳນົດໄປເຖິງຄຳຖາມແນວອື່ນ ອີກ: ຕົວເອງຈະສ້າງຄອບຄົວຮ່ວມກັບຜູ້ໃດ? ເວລາໃດ? ຕົວເອງຈະຊອກຫາຄູ່ຄອງໃຫ້ຖືກໄດ້ຢ່າງໃດ? ພໍແມ່ຄອບຄົວຈະເຫັນດີໃນການຕັດສິນໃຈນຳບໍ່?

ຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າການແຕ່ງງານນັ້ນບໍ່ແມ່ນເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນເຫັນດີນຳເພື່ອຈະໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊອບພຣະ ທັຍ. ພຣະຄຳພີບໍ່ໄດ້ສອນວ່າຈຳເປັນຕ້ອງແຕ່ງງານເພື່ອຈະມີຄວາມສຸກ ສິ່ງນັ້ນຖືກສອນດ້ວຍທຳນຽມແລະ ສັງຄົມຂອງພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ. ອາຈານໂປໂລຍັງສອນເຖິງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງຄົນມີຄອບຄົວເພິ່ນຫວັງວ່າ ຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນເປັນຄົນໂສດເໝືອນເພິ່ນ (1 ກອທ 7:7).

ແນ່ນອນພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳພາຄົນເຮົາຍິ່ງແລະຊາຍມາພົບກັນແລະກໍສ້າງຄອບຄົວດ້ວຍກັນ. ໃນພຣະຄັ້ງພິເດີມພວກເຮົາກໍເຫັນເລື່ອງຂອງອີຊາກແລະເຣເບກາຊຶ່ງພວກເຮົາໃນທຸກວັນນີ້ຄວນເອົາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດ. ອີຊາກແລະເຣເບກາມີຊີວິດຢູ່ສມັຍຂອງພວກບັນພະບຸຣຸດ (1750-1350 ກຄສ). ໃນບົດຮຽນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສາການກະທຳຂອງເຣເບກາ ແລະອີຊາກເປັນຜູ້ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ ເພາະເລື່ອງຂອງອີຊາກບໍ່ໄດ້ກ່າວຈົນເຖິງໃກ້ຕອນຈົບ.

ເຫັນວ່າປະເພນີຂອງພວກເຮົາໃນທຸກວັນນີ້ອາດຈະແຕກຕ່າງໃນສມັຍພຣະຄັ້ງພິເດີມ. ຄຳສອນໃນປຶ້ມປະຖົມມະການບົດນີ້ ໄດ້ສອນເຖິງຄວາມງົດງາມຂອງຄວາມຮັກແລະຄວາມຈິງຮັກພັກດີ. ພວກເຮົາຄວນມອບໃຫ້ພຣະເຈົ້ານຳພາໃນການຊອກຫາຄູ່ຄອງ, ຊອກຫາຄວາມຮັກ, ແລະມີຄວາມເຊື່ອ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນເປັນສອງກຸ່ມ ແຕ່ລະກຸ່ມບໍ່ໃຫ້ເກີນຫົກຄົນ. ບອກວ່າໃຫ້ພວກເຂົາເປັນຄົນຫາຄູ່ຄອງໃຫ້ຍາດພີ່ນ້ອງຜູ້ຍ້າຍເຂົ້າມາຈາກຕ່າງແດນ. ບອກໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າວາງແຜນການວ່າຈະເຮັດແນວໃດ:
 - ກ. ຊອກຫາຄູ່
 - ຂ. ແນະນຳຄູ່ແຕ່ງງານ
 - ຄ. ໝູນໃຈໃຫ້ມີການຕິດຕໍ່ໄປເລື້ອຍໆ
2. ອະທິບາຍວ່າບົດຮຽນນີ້ເວົ້າເຖິງຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງອີຊາກ, ອັບຣາຮາມຜູ້ຊອກຫາຄູ່ຄອງໃຫ້ລູກຊາຍໂດຍສິ່ງຄົນໃຊ້ເປັນຄົນໄປຊອກເອົາຄູ່ມາໃຫ້. ໝູນໃຈໃຫ້ສະມາຊິກຫ້ອງອອກຄວາມຄິດຄວາມເຫັນນຳກັນວ່າປະວັດເລື່ອງນີ້ໄດ້ເວົ້າຫຍັງແດ່ຕໍ່ຜູ້ເປັນໂສດ ແລະຄຣິສຕຽນທົ່ວໄປ.
3. ນຳພາອະທິຖານ
4. ຊອກເອົາສາມຄົນອ່ານດັ່ງໆ ປະຖົມມະການ 24:34-67. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ປຖມ 24:34-49, ຄົນທີສອງອ່ານ ປຖມ 24:50-61, ແລະຄົນທີສາມອ່ານ ປຖມ 24:62-67.
5. ອະທິບາຍວ່າສະມາຊິກຈະໄດ້ຍິນຄົນໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມກ່າວເຖິງການເປັນໄປໃນຄັ້ງນີ້ ແລະເຣເບກາກໍຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງການຊອກເອົາຄູ່ຄອງໃນຊີວິດ.

ສຈ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 5
ນາງຮັນນາ: ອ້ອນວອນຂໍລູກ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** 1 ຊາມູເອນ 1:1-20
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** 1 ຊາມູເອນ 1:1-20
- ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:** ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພຣະພອນແກ່ນາງຮັນນາ ແລະສາມີຜູ້ລໍຄອຍຢາກໄດ້ລູກເປັນເວລານານ.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ມີຄຳອ້ອນວອນແນວໃດທີ່ທ່ານປາຖນາຢາກຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:** ເພື່ອບອກເຖິງຄຳອ້ອນວອນຂອງນາງຮັນນາເພາະພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເພື່ອເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງຕົນເອງ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຢືນຢັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມສ້າງຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ການຢາກໄດ້ລູກນັ້ນເປັນເລື່ອງສຳຄັນຕໍ່ຄູ່ແຕ່ງງານ. ຖ້າຄົນໃດແຕ່ງງານໄດ້ຫລາຍປີແລະບໍ່ມີລູກຖືວ່າຕົນເອງເປັນຄົນຫລົ່ມເຫລວໃນຊີວິດ. ຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັງນາງຮັນນາ. ປະວັດຂອງນາງໄດ້ມີຢູ່ໃນປຶ້ມ 1 ຊາມູເອນ ບົດ 1, ເລື່ອງນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ນາງຮັນນາຜິດຫວັງແລະເສັ້ງໃຈເພາະຄົນໃນສມັຍນັ້ນພາກັນຫົວຂວັນແລະນິນທາເພາະນາງບໍ່ມີລູກ.

ຮັນນາມີຊີວິດຢູ່ໃນສມັຍຜູ້ປົກຄອງ (1200-1020 ກຄສ). ຊີວິດຂອງລາວໄດ້ຮັບແຕ່ຄວາມທຸກໂສກຊຶ່ງເປັນຜົນສະທ້ອນໄປເຖິງຄົນໝົດທັງຊາດເພາະໃນສມັຍນັ້ນປົກຄອງດ້ວຍຜູ້ປົກຄອງ. ໃນເວລານັ້ນຍັງບໍ່ທັນມີກະສັດໃນປະເທດອິສຣາເອນ; ທຸກຄົນພາກັນເຮັດຕາມໃຈໃຜມັນ (ຜູ້ປົກຄອງ 21:25). ການເກີດລູກຂອງນາງຮັນນາຜູ້ມີຊື່ວ່າຊາມູເອນນັ້ນເປັນສິ່ງດີໃນປະວັດສາດຂອງພວກອິສຣາເອນ. ຊາມູເອນເປັນຜູ້ນຳສມັຍມີການປ່ຽນແປງຈາກຜູ້ປົກຄອງໄປຫາກະສັດຜູ້ທີ່ນຶ່ງ. ຫລັງຈາກນັ້ນແລ້ວສະພາບການກໍໄດ້ປ່ຽນຈາກ

ການສົ່ງເນື້ອປະດາຕົວກາຍມີຄວາມອຸດົມສົມບູນເພາະການປົກຄອງຂອງກະສັດດາວິດ ເຖິງແມ່ນຜູ້ຍິງໝັ້ນກໍມີຄວາມສົມຫວັງເພາະໃນທີ່ສຸດກໍໄດ້ລູກຊາຍ.

ປຶ້ມຂ່າວປະເສີດລູກາໄດ້ເວົ້າເຖິງອົງພຣະເຢຊູພຣະບຸດນ້ອຍວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຈະເຣີນຂຶ້ນທັງດ້ານສະຕິປັນຍາແລະຮ່າງກາຍ, ແລະເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າແລະມະນຸດ (ລູກາ 2:52). ຜູ້ຂຽນປຶ້ມ 1 ຊາມູເອນໄດ້ກ່າວເຖິງເດັກນ້ອຍນັ້ນໃຫຍ່ຂຶ້ນດ້ານຮ່າງກາຍເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍພຣະທັຍ ແລະມະນຸດມີຄວາມນິຍົມຊົມຊອບ (1 ຊາມູເອນ 2:26). ມັນເປັນຄວາມຈິງການເກີດຂອງຊາມູເອນມີຄວາມໝາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູ. ເຣື່ອງນີ້ໄດ້ເລີ່ມຈາກປະຫວັດຂອງນາງຮັນນາ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

6. ຈົດຂໍ້ພຣະຄຳພີ 1 ຊາມູເອນ ບົດ 1:10 ໃສ່ກະດານ. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນເປັນກຸ່ມນ້ອຍແລະບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມອະທິບາຍຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄວາມປາຖນາຢາກໄດ້ອັນໃດອັນນຶ່ງ ແລະລໍຖ້າໃຫ້ສິ່ງນັ້ນເປັນຈິງ.
7. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຂຽນສິ່ງທີ່ມະນຸດເຮົາລໍຖ້າສິ່ງຢາກໄດ້; ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມແບ່ງປັນໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ນຳ. ບອກໃຫ້ເບິ່ງຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນກະດານແລະຖາມວ່າມີຜູ້ໃດໃນກຸ່ມເຄີຍຮ້ອງໄຫ້ເປັນທຸກໃຈ ຫລືເຫັນຄົນອື່ນຫ້ອງໄຫ້ເສັ້ງໃຈ ເພາະເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບສິ່ງຕ້ອງການ ມີແຕ່ລໍແລ້ວກໍລໍອີກ.
8. ບອກວ່າໃນບົດຮຽນ 1 ຊາມູເອນ ບົດ 1-2 ໄດ້ເວົ້າເຖິງນາງຮັນນາຮ້ອງໄຫ້ເສັ້ງໃຈເພາະນາງລໍຄອຍຢາກໄດ້ລູກແຕ່ກໍໝົດຫວັງເພາະນາງເປັນໝັ້ນ. ເຖິງຈະເປັນຢ່າງນັ້ນນາງໄດ້ນຳພາຕົນເອງເຂົ້າໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນຫັນຫລັງໃສ່ພຣະອົງ. ຫຼຸນໃຈສະມາຊິກໃຫ້ຮຽນຈາກບົດຮຽນນີ້ເພື່ອຈະເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດ ແລະຊ່ອຍຄົນອື່ນ.
9. ນຳພາໃຫ້ການອ້ອນວອນ.

ສຈ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ນາງຣູດ: ພົບຄວາມຮັກຫຼັງຈາກສາມີເສັງຊີວິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ຣູດ 1:1-9; 3:6-13; 4:13-17

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ຣູດ 1-3-4

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ປະວັດຂອງນາງຣູດເປັນເລື່ອງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກໃນການສ້າງຄວາມຮັກໃໝ່ຫຼັງຈາກສູນເສັງສາມີ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ມີອັນໃດເກີດຂຶ້ນບໍ່ຫຼັງຈາກມີການສູນເສັງເກີດຂຶ້ນ-ທ່ານເຄີຍສູນເສັງບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:

ເພື່ອບອກເຖິງວິທີທີ່ນາງຣູດໄດ້ສ້າງຄວາມຮັກໃໝ່ໃນຊີວິດຫຼັງຈາກສູນເສັງສາມີຜູ້ທີ່ຮັກໄປ ເພື່ອພວກເຮົາຈະເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນທຸກວັນນີ້.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພຣະຄຳທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມສ້າງຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ອ່ານເຊື້ອສາຍຂອງອົງພຣະເຢຊູໃນປື້ມຂ່າວປະເສີດມັດທາຍ 1:1-17, ແລະທ່ານຈະໄດ້ພົບເຫັນຊື່ຂອງນາງຣູດ (ມັດທາຍ 1:5). ການປາກົດຕົວຂອງນາງໃນຂໍ້ເຫລົ່ານີ້ແມ່ນເປັນພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດ ແລະນາງມີຄວາມສາມາດອິດທິພົນສູງກັບຄວາມທຸກໂສກຈາກສັງຄົມລັງກຽດໃນທີ່ສຸດນາງກໍເອົາຊັຍຊະນະຕໍ່ອຸປະສັກນັ້ນໄດ້. ນາງບໍ່ຍອມໃຫ້ການສູນເສັງມີຊັຍໃນຊີວິດຂອງນາງໄດ້ເດັດຂາດ.

ນາງຣູດມີຊີວິດຢູ່ໃນສມັຍຜູ້ປົກຄອງ ແລະກະສັດດາວິດຜູ້ເປັນລູກຫລານຂອງນາງກາຍເປັນກະສັດຜູ້ທີ່ສອງຂອງພວກອິສຣາເອນ. ປະວັດອັນງົດງາມຂອງນາງຣູດໃນສມັຍຜູ້ປົກຄອງນີ້ອາດເປັນສິ່ງແປກໃຈສຳລັບພວກເຮົາ ເພາະເຫັນວ່າປື້ມຜູ້ປົກຄອງບົດ 21:25 ໄດ້ຢູ່ກ່ອນໜ້າປື້ມຣູດໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ຂໍ້ດັ່ງກ່າວນີ້ເຮັດໃຫ້ມີການສຳຣວດເຖິງຄຸນຄ່າການປະຕິບັດຂອງຄົນໃນສມັຍນັ້ນ: “ໃນສມັຍນັ້ນບໍ່ມີກະສັດໃນອິສຣາເອນ ຕ່າງຄົນຕ່າງກໍກະທຳຕາມໃຈມັກຂອງຕົນ.”

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

10. ແນະໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງແບ່ງໃຫ້ເປັນສອງກຸ່ມ ແຕ່ລະກຸ່ມບໍ່ໃຫ້ເກີນຫົກຄົນ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມອ່ານສຶກສາຄຳແນະຂອງບົດນີ້.
11. ອະທິບາຍວ່າໃນບົດຮຽນນີ້ຈະໄດ້ຮຽນເຖິງຄວາມຫວັງໃນຖ້າມາກາງການສູນເສັຽ. ເນັ້ນເຖິງຄວາມສຳຄັນປະວັດຂອງນາງນາໂອມີ, ນາງຮູດ, ແລະໂບອາດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສັດຊື່ຕໍ່ພວກເຂົານຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຫວັງໃນທຸກວັນນີ້.
12. ເຊີນໃຫ້ຄົນນຶ່ງຄົນໃດອ້ອນວອນເປີດ.
13. ບອກໃຫ້ສອງສາມຄົນຊ່ອຍກັນອ່ານບົດສຳຄັນໃນປຶ້ມຮູດ.
14. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຟັງປະວັດຂອງນາງນາໂອມີ, ນາງຮູດ ແລະໂບອາດວ່າອັນໃດເປັນສັນຍາລັກເວົ້າເຖິງຄວາມຫວັງ.
15. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າໃນປະວັດທີ່ອ່ານມານີ້ຜູ້ຟັງມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ? ແລະປະວັດນີ້ໄດ້ເວົ້າກັບຄົນໃນສັມຍນີ້ຫຍັງບໍ່?
16. ໃຫ້ຂຽນໃສ່ກະດານວ່າ “ຈົບລົງດ້ວຍຄວາມສົມຫວັງ” ຂຽນເພີ່ມໃສ່ຫົວຂໍ້ຈົບລົງດ້ວຍຄວາມສົມຫວັງຕໍ່ລົງໄປນີ້.
 - ກ. ບາງຄົນລູກເກີດໃໝ່ ລູກຫລີແມ່ຕາຍ
 - ຂ. ບາງຄົນຖືກທະນາຄານຍຶດເອົາເຮືອນເພາະຈ່າຍບໍ່ໄດ້
 - ຄ. ບາງຄົນພົບກັບຄອບຄົວແຕກແຍກໂດຍການຍ່າຮ້າງ
 - ງ. ບາງຄົນໝໍບອກວ່າພໍ່ແມ່ເຂົາກາຍເປັນພະຍາດຮ້າຍແຮງແບ່ງຫ້ອງຮຽນເປັນກຸ່ມນ້ອຍ ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຂຽນມ້ວນທ້າຍຂອງເຮືອງທາງເທິງນັ້ນວ່າມັນຈົບລົງດ້ວຍຄວາມສົມຫວັງ ເພື່ອຈະບອກວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາແລະສະຖິດນຳເວລາພົບກັບບັນຫານາໆ ປະການ. ໃຫ້ເວລາແຕ່ລະກຸ່ມ 5 ນາທີ ແລະກຳບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຟັງນຳກັນ.
17. ໝູນໃຈໃຫ້ສະມາຊິກເອົາໃຈໃສ່ຊ່ອຍຜູ້ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກໂສກ.
18. ເຊີນໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ້ອນວອນເປີດ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 7
ໂຢເຊັບ: ໃຊ້ຄວາມສາມາດຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ປະຖົມມະການ 41: 25-57; 45: 4-8

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ປະຖົມມະການ 40-45

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂດຍການຊົງນຳຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂຢເຊັບໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ພ້ອມດ້ວຍຄວາມສາມາດຊຶ່ງລາວໄດ້ໃຊ້ເພື່ອຊ່ວຍຄົນອື່ນໆ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານມີຄວາມສາມາດແນວໃດແດ່ ແລະທ່ານຈະໃຊ້ເຮັດຫຍັງ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຮູ້ໃຊ້ຄວາມສາມາດ ຈາກຕົວຢ່າງການພັທນາແລະໃຊ້ຄວາມສາມາດຂອງໂຢເຊັບ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຂຽນນ້ຳເບີຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ກະດານ: 17, 30. ພານັກຮຽນຄິດເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄົນໃນສອງກຸ່ມນີ້. ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ເວົ້າເຮືອງໂຢເຊັບຈາກບົດຮຽນທີ 3 (ເບິ່ງຄຳນຳ ໃນບົດຮຽນນີ້). ໃນຕອນນັ້ນໂຢເຊັບມີອາຍຸ 17 ປີ; ແຕ່ໃນບົດຮຽນນີ້ ໂຢເຊັບມີອາຍຸ 30 ປີ (ປຖກ 41: 46). ໃຊ້ຄຳນຳເພື່ອສລຸບຄວາມເປັນມາໃນຊີວິດຂອງໂຢເຊັບ.
2. ຖາມ:
 - ໂຢເຊັບໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດຫລາຍປານໃດເພາະການຖືກຄຸກ?
 - ທ່ານຄິດວ່າໂຢເຊັບໃຊ້ວິທີໃດເພື່ອພັທນາການແກ້ຄວາມຜັນຂອງລາວໃນເວລາສອງປີຂອງການຄຸມຂັງ?
 - ທ່ານຄິດເຖິງເວລາທີ່ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ລືມທ່ານບໍ່?
3. ອ່ານແລະສລຸບ ປະຖົມມະການ 41:14. ຖາມ, ທີ່ຄິດວ່າໂຢເຊັບດີໃຈຫລາຍບໍ່ເວລາໄດ້ຍິນວ່າຫົວໜ້າເຮັດເຫລົ່າອະນຸກຳເຮືອງຂອງລາວກັບຟາຣາໂອ? ເວົ້າວ່າ: ຫລັງຈາກການຖືກຄຸມຂັງເປັນເວ

ລາດິນນານ, ຫລາຍຄົນຄິດວ່າໂຢເຊັບອາດຈະລືມຄວາມສາມາດ ແລະຄວາມໝັ້ນໃຈໃນພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າໂຢເຊັບເຊື່ອໝັ້ນໃຈໃນຄວາມສາມາດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້?

ນໍາພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານປະຖົມມະການ 41: 25-46. ເວົ້າວ່າ: ໂຢເຊັບໄດ້ພົບກັບຄວາມສໍາເລັດເພາະຄວາມກ້າຫານຂອງລາວ; ລາວກ້າທີ່ຈະເຊື່ອພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະລາວຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ໃຫ້ຄວາມສາມາດທັງໝົດ.
5. ອ່ານສລຸບ “ຢ່າລໍຖ້າໃຫ້ຂີ້” ໃນບົດຮຽນໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ. ພານັກຮຽນຕອບຄໍາຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ (3 ຂໍ້)
6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານປະຖົມມະການ 41: 47-57.
7. ອະທິບາຍຄວາມສໍາຄັນຂອງການສະສົມສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້. ເວົ້າເຣື່ອງຕົວມິດສະສົມອາຫານເພື່ອຣະດູໜາວ; ແບ່ງປັນປະສົບການສ່ວນຕົວ.
8. ສລຸບເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປະຖົມມະການ ບົດ 42 ເຖິງ44 ກ່ອນຈະເບິ່ງ ປະຖົມມະການ 45: 4-8 ທີ່ຢູ່ໃນບົດຮຽນຫົວຂໍ້ “ການຮັບໃຊ້ກາຍເປັນເຣື່ອງສ່ວນຕົວ” (ປຖກ 45: 4-8).
9. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ປະຖົມມະການ 45: 4-8. ເວົ້າວ່າ: ຈາກບົດຮຽນທີ່ຜ່ານມາ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ພວກອ້າຍຂອງໂຢເຊັບໄດ້ມີເຈຕນາຮ້າຍ ຄິດຕ້ອງການກໍາຈັດເຂົາ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປ່ຽນແຜນການທໍາລາຍນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ໃຫ້ເປັນການຮັກສາຊີວິດຂອງຄົນທັງຫລາຍ.
10. ຕຽມນັກຮຽນຜູ້ນຶ່ງໄວ້ເພື່ອເປັນພຍານເຣື່ອງຄ້າຍຄືກັນນີ້: ພຣະເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນເຣື່ອງຮ້າຍໃນຊີວິດຂອງລາວໃຫ້ເປັນເຣື່ອງດີ; ຖ້າເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ເລືອກເອົາຜູ້ມີປະສົບການຄືໂຢເຊັບ; ໃຫ້ເວລາປະມານຫ້ານາທີ. ໝູນໃຈນັກຮຽນວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສາມາດປ່ຽນສິ່ງຮ້າຍໃຫ້ເປັນດີ ສໍາລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອ.

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

11. ຊັກຊວນນັກຮຽນໃຫ້ເປັນພຍານເຣື່ອງການໃຊ້ຂອງພຣະຣາຊທານຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫລືເວົ້າເຣື່ອງຄົນບາງຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮູ້ເຣື່ອງການໃຊ້ຂອງພຣະຣາຊທານເພື່ອຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ.
12. ອ້ອນວອນບົດ, ຂໍກໍາລັງ ແລະຄວາມກ້າຫານເພື່ອໃຊ້ຂອງພຣະຣາຊທານດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ ແລະເພື່ອຊ່ວຍຄົນອື່ນໆ ໃຫ້ໄດ້ພົບແລະໃຊ້ຂອງພຣະຣາຊທານຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ດຣ. ສິດນິ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 8
ກາເລັບ: ນຳພາດ້ວຍຄວາມສລາດແລະກ້າຫານ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຈິດບັນຊີ 13:1-2, 17-33; ໂຢຊວຍ 14:6-10

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ຈິດບັນຊີ 13-14; ໂຢຊວຍ 14

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເພາະວ່າກາເລັບໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າຈົນໝົດໃຈ, ລາວຈຶ່ງສາມາດນຳພາດ້ວຍຄວາມສລາດແລະກ້າຫານຖ້າມາກາງການຕໍ່ຕ້ານ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນທ່ານໃຫ້ນຳພາດ້ວຍຄວາມສລາດແລະກ້າຫານໃນເລື່ອງທີ່ຍາກວິທີໃດແດ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຮູ້ວິທີທີ່ກາເລັບໃຊ້ໃນການນຳພາຢ່າງສລາດແລະກ້າຫານ ແລະຮູ້ສະພາບການຫລາຍຢ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ເພື່ອທ້າທາຍໃຫ້ຂ້ອຍເປັນຜູ້ນຳພາ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເລື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ແນະນຳບຸກຄົນສອງຄົນພ້ອມດ້ວຍຄຸນລັກສະນະ:
 - ທ່ານຢອນເປັນຜູ້ນຳທີ່ດີ. ລາວຕັ້ງເປົ້າໝາຍທີ່ຄິດວ່າຈະເປັນປໂຍດແກ່ຄົນອື່ນ; ເມື່ອມີການຕໍ່ຕ້ານຫລາຍ, ຢອນຍອມປ່ຽນແຜນຕາມຄວາມເຫັນຂອງຄົນອື່ນໆ; ລາວຮູ້ວ່າແຜນຂອງລາວອາດຈະລົ້ມເຫລວ, ລາວຈຶ່ງເກີດມີຄວາມຍ້ານຜິດພາດ ແລະຍ້ານຄວາມຕິຕຽນຂອງຄົນອື່ນ.
 - ທ່ານເຈນກໍເປັນຜູ້ນຳທີ່ດີ. ລາວຕັ້ງເປົ້າໝາຍທີ່ຄິດວ່າຈະເປັນປໂຍດແກ່ຄົນອື່ນ, ເມື່ອມີການຕໍ່ຕ້ານຫລາຍ, ເຈນກໍພິຈາລະນາເບິ່ງຄຳຕ້ອງຕົນດ້ວຍການອ້ອນວອນ. ແນ່ນອນລາວຮູ້ວ່າໂຄງການຂອງລາວອາດຈະລົ້ມເຫລວ, ແຕ່ລາວບໍ່ຍອມ ແຕ່ຕັ້ງໃຈເຮັດໃຫ້ຖືກແຜນຂອງພຣະເຈົ້າ ເຖິງຈະມີການສູງໆ ແລະການຕ້ອງຕິຈາກຄົນອື່ນໆ.
2. ຖາມຄຳເຫັນຈາກນັກຮຽນໂດຍຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້, ອີງຕາມບົດຮຽນ:
 - ເປັນຫຍັງການເລືອກສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ຈຶ່ງເປັນເລື່ອງຍາກແທ້ສຳລັບຜູ້ນຳ?

- ຜູ້ນຳເຄີຍມີຄວາມຍ້ານບໍ່? ຄວາມຍ້ານປະເພດໃດ?
- ເປັນຫຍັງການຕໍ່ສູ້ກັບສຽງສ່ວນຫລາຍຈຶ່ງເປັນເລື່ອງຍາກ?
- ແມ່ນຫຍັງເປັນຄືພຍາດຕິດແປດ--ຄວາມຍ້ານ ຫລື ຄວາມເຊື່ອ?

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ເລີ່ມການສຶກສາຊີວິດກາເລັບ; ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຢຊວຍ 14:7-14. ສັງເກດເບິ່ງອາຍຸຂອງກາເລັບໃນພຣະທັມນີ້ (ຍຊ 14:7), ເວລາທ່ານເວົ້າເລື່ອງການໄປສອດແນມເບິ່ງດິນແດນແຫ່ງພຣະສັນຍາ.
4. ພານັກຮຽນກັບໄປເບິ່ງ ຈິດບັນຊີ 13: 1-2; ສັງເກດເບິ່ງວ່າບຸກຄົນທີ່ຖືກເລືອກໄປສອດແນມມີຫຍັງແດ່ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ (ພວກເຂົາເຈົ້າແມ່ນຜູ້ນຳທີ່ມີປະສົບການ)
5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ຈບຊ 13:17-20; ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ໄປເຮັດວຽກດຽວກັນ; ພານັກຮຽນເບິ່ງລາຍລະອຽດເລື່ອງໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃນພຣະຄັມພີ.
6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານຈບຊ 13:21-29; ຖາມ, ມີຂ່າວດີແນວໃດແດ່? ແມ່ນຫຍັງແດ່ທີ່ຂ່າວຮ້າຍ? ສັງເກດວ່າມາເຖິງຕອນນີ້ພວກສອດແນມທັງໝົດເຫັນພ້ອມນຳກັນ.
7. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ຈບຊ 13:30-33 ແລະໃຫ້ທຸກຄົນສັງເກດເບິ່ງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄຳລາຍງານຂອງກາເລັບ ແລະຂອງຄົນອື່ນໆ. ຖາມ: ລະຫວ່າງຄວາມເຊື່ອຂອງກາເລັບ ຫລືຄວາມຍ້ານຂອງຄົນອື່ນໆ ແມ່ນຫຍັງເປັນຄືພຍາດຕິດແປດຫລາຍກວ່າກັນ?
8. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ຈບຊ 14:6-10; ຖາມ: ໂຢຊວຍແລະກາເລັບມີທ່າທີຢ່າງໃດກັບຄວາມຍ້ານຂອງປະຊາຊົນ? ເລື່ອງນີ້ຈົບລົງແນວໃດ?
9. ກັບໄປຫາ ໂຢຊວຍ 14:7-14 ທີ່ໄດ້ອ່ານມາຄັ້ງນຶ່ງແລ້ວ. ພານັກຮຽນສລຸບເບິ່ງຜົນຮັບຈາກການເລືອກຂອງປະຊາຊົນ. ຖາມ: ແມ່ນຫຍັງຄືຜົນຈາກຄວາມສັດຊື່ຂອງກາເລັບ ເຖິງຈະມີການຕໍ່ສູ້ການນຳພາຂອງລາວ?

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

10. ພານັກຮຽນຕອບຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - 1) ມີສະພາບການແນວໃດແດ່ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນ ຫລືຈະຊົງເອີ້ນທ່ານໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳ?
 - 2) ມີການສ່ຽງພັຍ ຫລືການຍ້ານແນວໃດແດ່ໃນຖານະທີ່ທ່ານເປັນຜູ້ນຳ? ທ່ານຄິດວ່າທ່ານຕ້ອງການສະຕິປັນຍາແລະຄວາມກ້າຫານເພີ່ມເຕີມບໍ່?
 - 3) ມີລາງວັນຫຍັງແດ່ສຳລັບຜູ້ນຳທີ່ສລາດແລະກ້າຫານ? ໂດຍສະເພາະລາງວັນສຳລັບຄົນທັງຫລາຍ ເພາະທ່ານໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າຢ່າງສັດຊື່ໃນຖານະຜູ້ນຳ?

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 9

ໂຢເຊັບ: ຊີວິດຢູ່ເຄິ່ງກາງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ປະຖົມມະກຳນ 47:27-48:2; 49: 33-50:6

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ປະຖົມມະກຳນ 46-50

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເມື່ອມາເຖິງເຄິ່ງທາງຂອງຊີວິດ ໂຢເຊັບພົບວ່າລາວຈະຕ້ອງໄດ້ດູແລທັງພໍຂອງລາວ ແລະລູກຂອງເພິ່ນ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຢ່າງສັດຊື່ລະຫວ່າງຄົນສອງລຸ້ນ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອອະທິບາຍຊີວິດຂອງໂຢເຊັບຊຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງກາງຄົນສອງລຸ້ນ ແລະເພື່ອຈະເບິ່ງຄວາມໝາຍສຳລັບຊີວິດຂ້ອຍເອງ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານພາກທຳອິດຂອງຄຳນຳເຮືອງນາໆດຳເນີນໃນບົດຮຽນ; ຫລັງຈາກນັ້ນຖາມ: ຂະນະທີ່ທ່ານຟັງເຮືອງນີ້, ທ່ານຄິດເຖິງໃຜແດ່? ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານພາກທີສອງຂອງຄຳນຳ; ຖາມ: ຟັງເຮືອງນີ້ແລ້ວທ່ານຄິດຢ່າງໃດ? ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານພາກທີສາມຂອງຄຳນຳເຮືອງຄອບຄົວໂຢເຊັບ; ຖາມ: ທ່ານມັກຄອບຄົວແບບໃດ? ແບບໃດດີກວ່າກັນ?
2. ເວົ້າວ່າ: ໃນຂະນະທີ່ສຶກສາຊີວິດຂອງໂຢເຊັບໃຫ້ຄິດເຖິງຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້: ທ່ານໄດ້ເປັນຜູ້ດູແລຄົນອື່ນຢ່າງສັດຊື່ບໍ່?

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ປະຖົມມະກຳນ 47: 27-31.
4. ຖາມ: ໂຢເຊັບເວົ້າກັບຢາໂຄບ (ອິສຣາເອນ) ດ້ວຍທາງທີ່ແນວໃດ? (ດ້ວຍຄວາມນັບຖື). ເນັ້ນ: ການຕ້ອງການຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງຢາໂຄບອາດຈະເຮັດໃຫ້ໂຢເຊັບບໍ່ສະບາຍໃຈ; ແຕ່ຄວາມຫວ່າງໃຈຂອງໂຢເຊັບເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີສຳລັບພວກເຮົາ.

5. ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນສາມກຸ່ມ ແລ້ວໃຫ້ເຮັດວຽກດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - 1) ຄິດເຖິງເວລາທີ່ທ່ານຍັງນ້ອຍ; ພໍ່ແມ່ເຮັດໃຫ້ໃຈຮ້າຍ; ອະທິບາຍປະສົບການໃຫ້ເພື່ອນນັກຮຽນຟັງ.
 - 2) ຄິດເຖິງເວລາເປັນຜູ້ໃຫຍ່ແລ້ວ; ພໍ່ແມ່ເຮັດໃຫ້ໃຈຮ້າຍ; ອະທິບາຍປະສົບການໃຫ້ເພື່ອນນັກຮຽນຟັງ.
 - 3) ຄິດເຖິງເວລາທີ່ທ່ານສາມາດບັງຄັບຕົນເອງແລ້ວ; ເກີດມີການໃຈຮ້າຍ ແລະເຮັດກັບພໍ່ແມ່ດ້ວຍຄວາມນັບຖື.
6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານປະຖົມມະການ 48:1-2, 8-9.
7. ພານັກຮຽນເບິ່ງຫົວຂໍ້ “ສັນຍາເພື່ອອະນາຄົດ (ປຖກ 48: 1-2,8-19) ໃນບົດຮຽນ. ຖາມ: ຄວາມຕ້ອງການຂອງໂຢເຊັບ ແລະຂອງພໍ່ລາວຕ່າງກັນແນວໃດແດ່? ແຕ່ລະຄົນມີຄວາມຫວັງໃຍແນວໃດ? ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ຫຍັງແດ່ຈາກການແລກປ່ຽນລະຫວ່າງພໍ່ແລະລູກຄູ່ນີ້?
8. ພານັກຮຽນຄິດເຖິງເວລາທີ່ພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາເຈົ້າຄິດເຖິງອະດີດຂອງພວກເພິ່ນ. ຖາມ: ທ່ານມີຫຍັງແດ່ທີ່ຄ້າຍຄື ກັບຄວາມຈິດຈຳຂອງພວກພໍ່ແມ່?
9. ພານັກຮຽນຄິດເຖິງເວລາທີ່ພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໝົດຄວາມອິດທິນກັບຕົວເຂົາເຈົ້າເໝືອນຢາໂຄບໃນປະຖົມມະການ 48: 19. ຖາມ: ມີທາງໃດແດ່ທີ່ທັງສອງຝ່າຍຈະຮັບໄດ້? ຜູ້ທີ່ເປັນພໍ່ແມ່ທັງຫລາຍໃນຫ້ອງຮຽນມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ?
10. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານປະຖົມມະການ 49: 33-50:6.
11. ໂຢເຊັບໄດ້ດູແລທັງພໍ່ ແລະອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ. ຫລາຍຄົນໃນສມັຍນີ້ກໍຕົກຢູ່ໃນສະພາບນີ້. ແນະນຳ: ພວກເຮົາຄວນເອົາໃຈໃສ່ດູແລຄົນຫລາຍລຸ້ນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

12. ພານັກຮຽນຕອບຄຳຖາມຂໍ້ 7 ໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ (ພຣະຄຳໃນມື້ນີ້ໄດ້ເວົ້າຫຍັງກັບທ່ານແດ່?). ໃຫ້ກຸ່ມຕ່າງໆ (ຂໍ້ 5) ລາຍງານ; ໃຊ້ເວລາສິນທະນາປະມານ 5 ນາທີ.
13. ບົດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງນຳພາຜູ້ທີ່ກຳລັງຢູ່ລະຫວ່າງກາງຄົນສອງລຸ້ນ ແລະຂໍກຳລັງສຳລັບຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງ.

ດຣ. ສິດນິ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 10
ດາວິດ: ລົ້ມດ້ວຍບັນຫາຄອບຄົວ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 2 ຊາມູເອນ 13:1-2, 20-22,30-37; 14:21-24; 15:7-14;
18:6-15, 33

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: 2 ຊາມູເອນ 13-18

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດາວິດຜູ້ຊຶ້ງສແວງຫາພຣະທັຍພຣະເຈົ້າຍັງເຕັມລົ້ມດ້ວຍບັນຫາຄອບຄົວ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ມີຫຍັງແດ່ທີ່ພໍ່ແມ່ສາມາດເຮັດ ເພື່ອຈະໃຫ້ຄວາມສັມພັນໃນຄອບຄົວດີຂຶ້ນ? ລູກຜູ້ທີ່ອາຍຸແກ່ແລ້ວສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອພິສູດເບິ່ງຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງດາວິດກັບອັບຊາໂລມ ແລະຊອກຫາຄຳຕອບສຳລັບຊີວິດຂ້ອຍແລະຄອບຄົວ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຂຽນຄຳເວົ້າຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ກະດານ: “ສເມີໄປ, ບາງຄັ້ງ, ບໍ່ມີຈັກເທື່ອ,”
2. ພານັກຮຽນໃຫ້ຄຳເຫັນ ແລະສົນທະນາຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້; ໃຫ້ໃຊ້ຄຳເວົ້າໃນຂໍ້ນຶ່ງເປັນຫລັກ:
 - ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າມີການຖືກຮັບປະກັນວ່າຄອບຄົວຈະບໍ່ມີບັນຫາ.
 - ເດັກທີ່ໃຫຍ່ໃນຄອບຄົວທີ່ພໍ່ແມ່ບໍ່ດີຕ້ອງຮັບຜິດຊອບການປະພຶດຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ.
 - ພໍ່ແມ່ຕ້ອງການພຣະຄູນ ແລະການນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ບອກວ່າດາວິດເປັນບຸກຄົນສຳຄັນໃນພຣະສັນຍາເດີມ. ພວກເຮົາຮຽນຊີວິດຂອງທ່ານຕັ້ງແຕ່ສມັຍຍັງນ້ອຍຈົນເຖິງມີຕາຍ. ດາວິດສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນຖານະຜູ້ລ້ຽງແກະ, ກະສັດຜູ້ລືນາມ, ແລະຜູ້ຮັກພຣະເຈົ້າຈົນຮອດມີຕາຍ. ແຕ່ພຣະຄຳສຳລັບໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມບົດພ່ອງຂອງທ່ານ. ໂດຍການນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າ, ບົດຮຽນນີ້ເປັນບົດຮຽນທີ່ຈະສອນພວກເຮົາເຮືອງຄວາມຜິດພາດຂອງດາວິດ.

4. ໃຊ້ຫົວເຮືອງແລະແຜນຕໍ່ໄປເພື່ອນໍາພາການສຶກສາໂດຍລະອຽດ:

ກ. ດາວິດບໍ່ໄດ້ປົກປັກຮັກສາລູກສາວຂອງຕົນ: ອ່ານ 2 ຊາມູເອນ 13:1-22

- ເປັນຫຍັງດາວິດບໍ່ສົງສັຍຫຍັງເລີຍ ເວລາອໍາໂນນຂໍໃຫ້ນ້ອງສາວຕາມາໄປຮັບໃຊ້ຢູ່ບ້ານ?
- ໃນຂໍ້ 13, ພວກເຮົາເຫັນວ່າດາວິດເກີດໂມໂຫໃຫຍ່ເວລາຮູ້ວ່າຕາມາຖືກອໍາໂນນຂົ່ມຂືນສໍາເລົາ. ມີຫຍັງບໍ່ທີ່ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າດາວິດໄດ້ແກ້ໄຂເຫດການດ້ວຍຄວາມສລຽວສລາດ?
- ນາງຕາມາໄດ້ໄປເພິ່ງຜູ້ໃດຫລັງຈາກເຫດການ? ການປະພຶດເຊັ່ນນັ້ນບອກຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບການເປັນພໍ່ຂອງດາວິດ?
- ມີຫຍັງແດ່ທີ່ດາວິດສາມາດເຮັດໄດ້ຫລັງຈາກເຫດການປະເພດນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ?

ຂ. ຜົນສະທ້ອນ. ອ່ານ 2 ຊາມູເອນ 13:30-37.

- ແມ່ນຫຍັງຄືຜົນສະທ້ອນເພາະການຜິດພາດຂອງດາວິດ-ສໍາລັບອໍາໂນນ? ສໍາລັບອັບຊາໂລມ? ສໍາລັບດາວິດ? ສໍາລັບຄົນອື່ນໆໃນອານາຈັກ?

ຄ. ດາວິດພາດໂອກາດໃນການຄືນດີກັບອັບຊາໂລມ. ອ່ານ 2 ຊາມູເອນ 14: 21-24, 28-33.

- ດາວິດໄດ້ພຍາຍາມເຮັດຫຍັງແດ່ເພື່ອຄືນດີກັບອັບຊາໂລມ? ທ່ານສາມາດເຮັດຫຍັງແດ່?
- ອັບຊາໂລມໄດ້ພຍາຍາມເຮັດຫຍັງແດ່ເພື່ອການຄືນດີ? ຄວາມຜິດຂອງລາວຢູ່ບ່ອນໃດ?

ງ. ຜົນສະທ້ອນ. ອ່ານ 2 ຊາມູເອນ 15: 7-14; 18: 6-15, 33.

- ອ່ານເຮືອງໃນຫົວຂໍ້ “ອັບຊາໂລມກໍ່ກະບົດ ແລະຕາຍ (2 ຊມອ 15: 7-14; 18: 6-15, 33)” ໃນບົດຮຽນໃຫ້ທຸກຄົນຟັງ.
- ດາວິດຜູ້ດຽວບໍ່ ທີ່ເປັນຄົນຜິດກ່ຽວກັບເຮືອງນີ້?
- ແມ່ນຫຍັງຄືຜົນສະທ້ອນຈາກຄວາມວຸ້ນວາຍໃນຄອບຄົວ ຕໍ່ປະຊາຊົນທັງຫລາຍ?

ນໍາພາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

5. ຖາມ:

- ເວລາລູກຍັງນ້ອຍ, ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ການລົງໂທດຍາກລໍາບາກ?
- ເວລາລູກຢູ່ໃນວັຍໜຸ່ມ, ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ການລົງໂທດຍາກລໍາບາກ?
- ຈາກການສຶກສາບົດຮຽນນີ້, ມີຫຍັງແດ່ທີ່ເປັນການຕອບຮັບທີ່ສລາດທີ່ສຸດຕໍ່ເຫດການໃນຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ?
- ເນື່ອງຈາກສະມາຊິກຄອບຄົວບາງຄັ້ງໄດ້ສ້າງຄວາມເຈັບປວດໃຫ້ກັນແລະກັນ, ມີຄວາມຫວັງແນວໃດແດ່ສໍາລັບຄອບຄົວທີ່ກໍາລັງຢູ່ໃນຄວາມວຸ້ນວາຍ?
- ການອະພັຍຂອງພຣະເຈົ້າມີໄວ້ສໍາລັບທຸກຄົນທີ່ຜິດພາດໃນຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່?

6. ນໍາພາການອ້ອນວອນແບບເປັນຄູ່ກັນ--ເພື່ອຄອບຄົວ. ຊັກຊວນໃຫ້ທຸກຄົນອ້ອນວອນເພື່ອຕົວເອງແລ້ວຂໍການນໍາພາຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີສໍາລັບຄອບຄົວ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 11

ມອບໜ້າທີ່ຜູ້ນຳ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ຊາມູເອນ 8:1-10; 12:1-5

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: 1 ຊາມູເອນ 8; 12

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້ ຊາມູເອນມອບໜ້າທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ຕໍ່ໄປ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ສົມມຸດທຳນາຕິກຖາມວ່າ ເຈົ້າຈະຮັບໜ້າທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຊ່ວຍຕໍ່ໄປບໍ່? ທ່ານຈະຕອບເພິ່ນແນວໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອເຮົາໄດ້ຄົ້ນຄວ້າດ້ວຍເຫດໃດປະຊາຊົນຈຶ່ງຂໍໃຫ້ຊາມູເອນ ໃຫ້ສະລະຕຳແໜ່ງຜູ້ນຳ, ເຮົາມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດ?

ຄຳນຳ

ຄຳວ່າຜູ້ນຳໃນພຣະຄຳສຳລັບນີ້ມີຄວາມໝາຍຢູ່ສອງປະການຄື: 1. ຊາມູເອນເປັນຜູ້ນຳໝົດຊົນຊາດອິສຣາເອນ. 2 ຄຳວ່າຜູ້ນຳຂອງຊາດອິສຣາເອນ ໝາຍເຖິງພວກຫົວໜ້າກຸ່ມ ຫລືຄະນະຜູ້ບົວລະບັດ (Elders) ຄ້າຍຄືກັບຜູ້ບົວລະບັດໃນໂບດຂອງເຮົາໃນເວລານີ້. ຄຳແນະນຳທີ 2 ແມ່ນໄດ້ໃຊ້ພຣະຄຳພິລາວເຫລັ້ມໃໝ່ປີ 2012 ເພາະພຣະຄຳພິສິດຳບໍ່ມີ.

ອິສຣາເອນຂໍຮ້ອງໃຫ້ມີກະສັດ (1 ຊາມູເອນ 8:1-18).

ມັນເປັນຂອງທັມມະດາທີ່ໄປໃນເມື່ອເຖົ້າແກ່ແລະອ່ອນແຮງແລ້ວກໍມອບໜ້າທີ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຕໍ່ໄປ, ຊາມູເອນເອງກໍມອບໜ້າທີ່ຜູ້ນຳໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນທັງສອງໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຄວາມຢູ່ເຢັນເປັນສຸກຂອງອິສຣາເອນ. ແຕ່ວ່າຕາມຄຳເຫັນຂອງພວກຫົວໜ້າກຸ່ມຂອງອິສຣາເອນເຫັນວ່າ ລູກຊາຍທັງສອງຂອງຊາມູເອນບໍ່ໄດ້ນຳຄວາມຮື່ມເຢັນມາສູ່ຊາດເໝືອນດັ່ງຊາມູເອນໄດ້ນຳພາຜ່ານມານັ້ນ ເພາະທັງສອງບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ໃນວຽກງານຈົນປ່ອຍປະລະເລີຍໃຫ້ທະຫານຕ່າງຊາດມານາບຊູຢູ່ເລື້ອຍໆ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນພວກຫົວໜ້າກຸ່ມຂອງຊາວອິສຣາເອນຈຶ່ງປະຊຸມຕົກລົງກັນບໍ່ເຫັນພ້ອມກັບແຜນຂອງຊາມູເອນທີ່ມອບໜ້າທີ່ອັນສຳຄັນນີ້ໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍທັງສອງຂອງເພິ່ນ ເຂົາຈຶ່ງພາກັນໄປຟ້ອງຮ້ອງຕໍ່ຊາມູເອນ ກ່າວວ່າ “ທ່ານເອີຍທ່ານກໍເຖົ້າແກ່ແລ້ວ; ພວກລູກຊາຍຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ປະພຶດຕາມແບບຢ່າງຂອງທ່ານ ສະນັ້ນຂໍທ່ານຈົ່ງແຕ່ງຕັ້ງກະສັດໃຫ້ເປັນຜູ້

ປົກຄອງພວກຂ້ານ້ອຍສາ ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ມີກະສັດປົກຄອງດັ່ງປະເທດອື່ນ” (ຂໍ້ 5). ການທີ່ພວກ ຫົວໜ້າຂອງພວກອິສຣາເອນມາຄັ້ງນີ້ສລຸບໄດ້ 3 ປະການຄື;

1. ທ່ານເປັນຄົນເຖົ້າແກ່ແລ້ວ ນໍາພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້.
2. ລູກຊາຍທັງສອງທີ່ທ່ານມອບໝາຍໜ້າທີ່ນັ້ນບໍ່ເຮັດວຽກ.
3. ຂໍແຕ່ງຕັ້ງກະສັດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍເສັຽ, ຫລືພວກຂ້ານ້ອຍຕ້ອງການກະສັດເປັນຜູ້ປົກຄອງໃຫ້ຄື ບ້ານຄືເມືອງເພິ່ນ ຫລືໃຫ້ເປັນຄືປະເທດເພື່ອນບ້ານ.

ແນ່ນອນຄໍາພ້ອງຮ້ອງແລະຄໍາຂໍຂອງເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາມູເອນໜັກໃຈ ແຕ່ເພິ່ນກໍນໍາເຮືອງທັງໝົດໄປທູນຕໍ່ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍ້ 6. ແລ້ວອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງຊາມູເອນໃຫ້ກ່າວເຖິງຊະຕາກັມຂອງພວກເຂົາທີ່ປະຖົມ ພຣະອົງ ຂໍ້ 9-18. ບົດຮຽນສອງຢ່າງມີດັ່ງນີ້;

1. ເຮົາຈະເອົາພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ນໍາທາງຊີວິດແລະຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ ຫລືເຮົາຈະເອົາຜູ້ອື່ນ, ຫລືວັດຖຸສິ່ງຂອງອື່ນໆ ຫລືຈະເອົາຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງເປັນຜູ້ນໍາການດໍາລົງຊີວິດຂອງເຮົາ?
2. ອົງຕາມຊາມູເອນເປັນຜູ້ນໍາອິສຣາເອນ ແລະການທີ່ອິສຣາເອນຂໍໃຫ້ມີກະສັດປົກຄອງ ໄດ້ສອນ ໃຫ້ຮູ້ວ່າ ເມື່ອຜູ້ນໍາ ຫລືອາຈານຂອງເຮົາເຖົ້າແກ່ພື້ນກະສຽນ ເຮົາຄວນເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າຢ່າງຄັກແນ່ເສັຽ ກ່ອນໆ ຈະບໍ່ຂໍຕາມໃຈຂອງເຮົາເໝືອນຊາວອິສຣາເອນໄດ້ເຮັດນັ້ນ.

ຊາມູເອນລາອອກການເປັນຜູ້ນໍາ (1 ຊາມູເອນ 12:1-5).

ຊາມູເອນໄດ້ເຮັດຕາມຄໍາຂໍຮ້ອງຂອງອິສຣາເອນ ໂດຍຫົດສົງທ່ານຊາອູນໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງເຂົາ, ເມື່ອຊາ ມູເອນແຕ່ງຕັ້ງທ່ານຊາອູນໃຫ້ເປັນກະສັດແລ້ວທ່ານກໍເອິ້ນປະຊາຊົນອິສຣາເອນມາປະຊຸມ ເພື່ອສັ່ງລາແລະ ມອບໜ້າທີ່ກະສັດຊາອູນໃຫ້ເປັນຜູ້ນໍາຊາວອິສຣາເອນ. ການປະຊຸມຄັ້ງນີ້ເປັນຄັ້ງສໍາຄັນໃນຊີວິດຂອງຊາມູ ເອນເປັນຢ່າງຍິ່ງ ເພາະວ່າເປັນປະຊຸມສັ່ງລາແລະມອບໜ້າທີ່ໃຫ້ກະສັດຊາອູນ ຊຶ່ງມີອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນ ພະຍານໃນການປາກເວົ້າຂອງຊາມູເອນ ແລະອິສຣາເອນ.

ຊາມູເອນກ່າວວ່າ “ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າເຮັດຜິດປະການໃດປະການໜຶ່ງ ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຈົ້າພ້ອງຮ້ອງຂ້າພະເຈົ້າດຽວນີ້ ຢູ່ຊ້ອງໜ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະກະສັດທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກເອົາ” (ຂໍ້ 3ກ).

ຝ່າຍປະຊາຊົນຕອບເພິ່ນວ່າ “ທ່ານບໍ່ໄດ້ສື່ໂກງຫລືຂົ່ມເຫງພວກຂ້ານ້ອຍແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ ແລະທ່ານກໍບໍ່ໄດ້ ເອົາສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງຈາກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໄປດ້ວຍ” (ຂໍ້ 4).

ຊາມູເອນໄດ້ຕັ້ງແບບຢ່າງໄວ້ຄື; ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມໃຈຂອງເພິ່ນທີ່ບໍ່ພໍໃຈໃນການກ່າວພ້ອງຮ້ອງຂອງອິສຣາ ເອນ ແຕ່ທ່ານໄດ້ຟັງຄໍາສັ່ງສອນຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍກວ່າໃຈເພິ່ນເອງ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນເພິ່ນຍັງເປີດໂອກາດ ໃຫ້ເຂົາກ່າວຄວາມຜິດຂອງເພິ່ນ ໂດຍເອົາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນພະຍານອີກ.

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 12

ຕາຍດ້ວຍຊີ້ສຽງດີ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະບັນຍັດສອງ 34

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ພຣະບັນຍັດສອງ 32:48-52; 34:1-12

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້ ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າໂມເຊຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ນຳພາມະນຸດໄດ້ເສຍຊີວິດ ທີ່ພູເຂົານີໂບຢ່າງມີກຽດ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ການຕາຍແບບໃດເປັນແບບດີ ແລະບໍ່ດີ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອສອນໃຫ້ຮູ້ວ່າການຕາຍຂອງໂມເຊແມ່ນການຕາຍແບບຍອດຄົນ

ຄຳນຳ

ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈຄູຄວນຈະອ່ານ ພຣະບັນຍັດ 32-34, ສ່ວນບົດຮຽນວັນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໃຊ້ພຣະຄຳສຳລັບທີ່ມີຊື່ວ່າ “ພຣະຄຳພິສັກສິດ ພາສາລາວຂອງຄົນທົ່ວໄປ ສະບັບປັບປຸງໃໝ່ 2012”.

ທີ່ຈອມພູ (ພຣະບັນຍັດສອງ 34:1ກ)

ພຣະເຈົ້າຊົງເຊີນ (ສັ່ງ) ໂມເຊໄດ້ເດີນທາງໄປຍັງຈອມເພື່ອພົບກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ນັບວ່າເປັນກຽດອັນສູງສິ່ງທີ່ຖືກເຊີນໂດຍພຣະເຈົ້າເອງ, ການຖືກເຊີນຄັ້ງນີ້ກໍເພາະວ່າໂມເຊເປັນຜູ້ນຳອິສຣາເອນແລະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ. ການຂຶ້ນໄປຂອງໂມເຊຍັງເປັນພາບພົດໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີແຕ່ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະພົບກັບພຣະອົງໄດ້ ແລະຍັງເປັນພາບພົດອີກອັນນຶ່ງອີກຄື ຄົນທີ່ຈະພົບກັບພຣະອົງຈຳຕ້ອງບິນຕົວຂຶ້ນສູງອອກຈາກສິ່ງສາຣະພັດຈຶ່ງຈະໄປເຖິງພຣະອົງໄດ້.

ທິວທັດທີ່ຈອມພູເນໂບ (ພຣະບັນຍັດສອງ 34:1ຂ-4).

1. ໂມເຊບິນຂຶ້ນໄປທີ່ສູງເພື່ອພົບກັບພຣະເຈົ້າ. ເປັນຮູບພາບມະນຸດຜູ້ຊອກສແວງຫາພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງບິນຂຶ້ນສູງເພື່ອຂຶ້ນໄປສວັນຂຶ້ນພ້າກັບພຣະເຈົ້າ. (ຢ່າເຂົ້າໃຈຜິດວ່າຍ້ອນຄວາມສາມາດ, ການເຮັດດີຂອງຕົນ)

2. ໂມເຊຈະຕາຍທີ່ຈອມພູຕາມພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວໄວ້, ເປັນພາບພົດພຣະເຈົ້າໃຫ້ລາງວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແກ່ໂມເຊ, ຄືໂມເຊບໍ່ຕ້ອງກັບຄືນໄປຕໍ່ສູ້ອຸປະສັກກາງປະການອີກຕໍ່ໄປ, ເພິ່ນຈະບໍ່ໄດ້ອົດກັນກັບການຕໍ່ວ່າຕໍ່ ຂານຈື່ມວ່າວ່າຂອງອິສາຣາເອນອີກຕໍ່ໄປ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັບເພິ່ນຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າແລ້ວ.

ຕາຍບ່ອນດີທີ່ສຸດ (ພຣະບັນຍັດ 34:5-9).

ການຕາຍເປັນການສິ້ນສຸດຊີວິດໃນໂລກ ແລະເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຮັບຊີວິດໃໝ່ໃນໂລກໜ້າສຸດແລ້ວແຕ່ການ ກະທຳແລະຄວາມເຊື່ອຂອງບຸກຄົນ, ສ່ວນຄຣິສຕຽນແລ້ວມີຄວາມເຊື່ອວ່າເມື່ອຕາຍຈາກໂລກນີ້ແລ້ວແນ່ ນອນວ່າຈິດວິນຍານຈະໄປສວັນຊັ້ນຟ້າກັບພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງ ແລະຊົງເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໂລກແລະ ສວັນແຕ່ຜູ້ດຽວ. ໂມເຊໄດ້ຮັບກຽດອັນສູງສົ່ງຕາຍທີ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ (ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ) ທີ່ຈອມພູ, ດັ່ງ ນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ວ່າການຕາຍຂອງເພິ່ນແມ່ນຕາຍໃນບ່ອນດີທີ່ສຸດ “ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງ ໄດ້ຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນດິນແດນຂອງໂມອາບ ຕາມທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກໄວ້” (ຂໍ້ 5). ການຕາຍຂອງ ໂມເຊທີ່ເທິງພູບໍ່ແມ່ນມີມະນຸດເປັນຜູ້ຝັງ ແຕ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ “ພຣະອົງໄດ້ຝັງເພິ່ນໄວ້ໃນຮ່ອມພູແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ດິນ ແດນໂມອາບ ຊຶ່ງກົງກັນຂ້າມກັບເມືອງເບັດເປອິ, ແຕ່ຈົນເຖິງປັດຈຸບັນນີ້ຍັງບໍ່ມີໃຜຮູ້ຄັກແນ່ວ່າ ສືບຂອງໂມ ເຊນັ້ນໄດ້ຖືກຝັງຢູ່ບ່ອນໃດ” (ຂໍ້ 6).

ພຣະເຈົ້າຂຽນຄຳຈາຣືກ (ພຣະບັນຍັດ 34:10-12).

ພຣະເຈົ້າເຈົ້າໄດ້ຂຽນຄຳຈາຣືກນີ້ໄວ້ບ່ອນຝັງສືບຂອງໂມເຊ “ຢູ່ໃນຊົນຊາດອິສາຣາເອນບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ທຳນວາຍ ຄົນໃດເໝືອນດັ່ງໂມເຊ; ບໍ່ມີຜູ້ທຳນວາຍຄົນໃດກະທຳການອັສຈັນແລະໝາຍສຳຄັນ ດັ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຊົງໃຫ້ໂມເຊກະທຳເພື່ອຕໍ່ສູ້ກະສັດຟາຣາໂອຂອງເອຍິບ, ຂ້າຣາຊການແລະດິນແດນຂອງເພິ່ນ, ບໍ່ມີຜູ້ທຳ ນວາຍຄົນໃດເຮັດໝາຍສຳຄັນ ແລະການອັສຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ຄືກັບໂມເຊໄດ້ເຮັດຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນອິສາຣາ ເອນທັງໝົດ” (ຂໍ້ 10-12).

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 13
ເຖິງທີ່ສຸດຍອດຂອງຄວາມເປັນຄົນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ໂກຣິນໂທ 15:3-20, 35-44,50-57

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 1 ໂກຣິນໂທ 15

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້ ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງຄົນມາຈາກຕາຍ ຜູ້ເຊື່ອຈະຄົນຄືກັນ

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ມະນຸດເຮົາມີຄວາມຫວັງອັນໃດແດ່ຫລັງຈາກຕາຍໄປແລ້ວ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ຮຽນຮູ້ຄຳສອນໂປໂລວ່າຜູ້ທີ່ເຊື່ອມີຄວາມຫວັງຫລັງຈາກຕາຍ.

ຄຳນຳ

ໂປໂລໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍສະບັບນີ້ໄປຫາຄຣິສຕຽນເມືອງໂກຣິນໂທທີ່ມີຄວາມສັບສົນຫວັງວາຍຫລາຍຢ່າງ ເພາະວ່າເມືອງໂກຣິນໂທເປັນເມືອງທີ່ມີສາສນາແລະມີພຣະຫລາຍພຣະໃນເມືອງນັ້ນ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຈ່ອງດຶງຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນໂກຣິນໂທຈົນເກີດມີການສົງສັຍໃນການຄົ້ນພຣະຊົນ.

ຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງການຄົ້ນພຣະຊົນ (1 ໂກຣິນໂທ 1-20).

ເນື່ອງຈາກພວກຊາດູກາຍແລະພວກຟາຣີຊາຍເປັນຫົວໜ້າກຸ່ມສາສນາໃນເຂດແດນພິລິສຕິນ ໄດ້ສອນຄົນຂອງເຂົາວ່າການຄົ້ນມາຈາກຕາຍບໍ່ມີຄວາມຈິງ ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ພຣະເຢຊູຕອດມາ, ເຂົາເປັນຄະນະປະໂຫິດໃນສັມພຣະເຢຊູ ເຂົາໄດ້ບັງຄັບຄວາມຈິງເຣື່ອງການຄົ້ນພຣະຊົນ ແຕ່ມັດທາຍໄດ້ເປີດໜ້າກາກເຂົາວ່າ “ພວກປະໂຫິດຕົນໃຫຍ່ໄດ້ປະຊຸມປົກສາກັບພວກເຖົ້າແກ່ແລ້ວ ແລ້ວກໍເອົາເງິນຈຳນວນຫລາຍແຈກໃຫ້ພວກທະຫານສັ່ງວ່າ ໃຫ້ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າ ພວກສາວິກຂອງມັນໄດ້ມາໃນເວລາກາງຄືນ ລັກເອົາສົບໄປເວລາໝູ່ເຮົານອນຫລັບຢູ່” (ມັດທາຍ 28:12-13). ດັ່ງນັ້ນຄຣິສຕຽນໂກຣິນໂທຈຶ່ງສົງສັຍວ່າອັນໃດເປັນຄວາມຈິງແທ້? ແລະເຣື່ອງນີ້ກໍກາຍເປັນຕົ້ນເຫດໃຫ້ໂປໂລຂຽນຈົດໝາຍມາເພື່ອຍັງຍືນແລະອະທິບາຍໃຫ້ເຂົາຟັງອີກເທື່ອນຶ່ງ ໂດຍເນັ້ນໜັກວ່າ.

“ຖ້າບໍ່ມີການເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ ພຣະຄຣິດກໍບໍ່ໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນຂຶ້ນມາ ຖ້າພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ຊົງຄົນ ພຣະຊົນແລ້ວ ການປະກາດຂອງພວກເຮົາກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດເໝືອນ ກັນ” (ຂໍ້ 13-14).

ຮ່າງທີ່ເປັນຄົນມາ (1 ໂກຣິນໂທ 14:35-44).

“ແຕ່ບາງຄົນຈະຖາມວ່າ, “ຄົນຕາຍຈະຄົນມາໄດ້ຢ່າງໃດ ເມື່ອເຂົາຄົນມາຈະມີຮ່າງກາຍເປັນຢ່າງໃດ” (ຂໍ້ 35). ໂປໂລໃຊ້ເວລາອະທິບາຍເລື່ອງນີ້ໂດຍສົມທຽບເມັດພືດທີ່ປູກຝັງລົງໃນດິນຈະຕ້ອງຕາຍເສັງກ່ອນເພື່ອຈະມີຕົ້ນໃໝ່ຂຶ້ນມາ, ນອກນັ້ນທ່ານຍັງໄດ້ເລົ່າເຖິງເນື້ອກາຍສໍາລັບສວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ, ທ່ານໄດ້ກ່າວເຖິງດວງອາທິດ, ດວງຈັນ, ດວງດາວ ແລະໃນທີ່ສຸດທ່ານ ກໍກັບມາເວົ້າເລື່ອງກາຍທີ່ເປັນຄົນມາອີກ. (ອ່ານຂໍ້ 36-44).

ຮ່າງກາຍອັນສ່ວງາຣາສີ (1 ໂກຣິນໂທ 15:50-53)

ໂປໂລກ່າວເຖິງກາຍທີ່ຈະມາໃຫ້ເຂົາຟັງວ່າ “ເຮົາມີຂໍ້ລັບເລິກບອກພວກເຮົາວ່າ ເຮົາທັງຫລາຍຈະບໍ່ລ່ວງຫລັບໄປຫມົດທຸກຄົນ ແຕ່ເຮົາທັງຫລາຍຈະຖືກຊົງປ່ຽນແປງໃຫມ່ຫມົດທຸກຄົນ” (ຂໍ້ 51). ຄໍາວ່າຈະຊົງຖືກປ່ຽນແປງແປວ່າຮ່າງກາຍເຮົານັ້ນພຣະເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ປ່ຽນແປງ ຈະປ່ຽນແປງໃນຮູບໃດນັ້ນໂປໂລກໍບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າຈະເປັນກາຍແນວໃດ ແຕ່ທ່ານບອກວ່າ “ເພາະວ່າກາຍທີ່ເປື້ອຍເນົານີ້ຕ້ອງສວມກາຍທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກເປື້ອຍເນົາ ແລະກາຍທີ່ຕາຍເປັນນີ້ຕ້ອງສວມກາຍທີ່ຕາຍບໍ່ເປັນ ແລະເມື່ອໃດກາຍທີ່ຮູ້ຈັກເປື້ອຍເນົານີ້ຈະໄດ້ສວມກາຍທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກເປື້ອຍເນົາ ແລະກາຍທີ່ຕາຍເປັນນີ້ຈະໄດ້ສວມກາຍທີ່ຕາຍບໍ່ເປັນ” (ຂໍ້ 53).

ຊົງຊະນະຄວາມຕາຍ (1 ກຣິນໂທ 54-57).

ຄວາມຕາຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາອາດາມແລະເອວາເຮັດບາບ ແລະຄວາມຕາຍນັ້ນກາຍເປັນຄືໄລພິດຂອງໂຕແມງງອດທີ່ມີພິດອັນມະຫາສານ ເພາະວ່າຄວາມບາບນັ້ນບໍ່ມີເຈົ້ານາຍອົງໃດ, ບໍ່ມີພຣະໃດສາມາດປາບມັນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອມະນຸດບາບ ກໍຕ້ອງຕາຍຍ້ອນບາບນັ້ນ ພຣະຄໍາພິຂຽນໄວ້ວ່າ “ຄໍາຈ້າງຂອງຄວາມບາບ ຄືຄວາມຕາຍ” (ໂຣມ 6:23) ແປວ່າເຮັດບາບແລ້ວຕ້ອງຕາຍ. ແຕ່ສໍາລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດແລ້ວ ແມ່ນຜູ້ນັ້ນໄດ້ມອບຄວາມຕາຍຍ້ອນບາບຂອງຕົນໃຫ້ພຣະເຢຊູຕາຍແທນແລ້ວ, ເພາະພຣະເຢຊູໄດ້ຕາຍທີ່ໄມ້ກາງແຂນເພື່ອຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແລະໃນວັນຖ້ວນສາມພຣະອົງກໍຄົນມາມີຊີວິດອີກ.

ເມື່ອພຣະອົງຊະນະຄວາມຕາຍແລ້ວຈຶ່ງມີຄໍາຂຽນວ່າ “ໂອ ຄວາມຕາຍເຮີຍ, ຊັຍຊະນະຂອງມົງຢູ່ໃສ ໂອ ຄວາມຕາຍເຮີຍ, ໄລພິດຂອງມົງຢູ່ໃສ” (ຂໍ້ 55). ແປວ່າພຣະເຢຊູຊົງຊະນະຄວາມຕາຍ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌